

**LIETUVOS RESPUBLIKOS
VARTOTOJŲ TEISIŲ APSAUGOS ĮSTATYMO NR. I-657 1, 2, 40 STRAIPSNIŲ,
AŠTUNTOJO SKIRSNIO IR PRIEDO PAKEITIMO
ĮSTATYMAS**

2025 m.

d. Nr.

Vilnius

1 straipsnis. 1 straipsnio pakeitimas

Pakeisti 1 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. Tais atvejais, kai taikomas Lietuvos Respublikos mokėjimų įstatymas, vietoj šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje nustatytų informacijos reikalavimų, išskyrus šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalies 10–14, 16, 19 ir 23 punktus, taikomos Mokėjimų įstatymo 13 ir 20 straipsnių nuostatos.“

2 straipsnis. 2 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 2 straipsnio 4 dalį ir ją išdėstyti taip:

„4. **Nuotolinė finansinių paslaugų sutartis** (toliau – nuotolinė sutartis) – vartotojo ir finansinių paslaugų teikėjo finansinių paslaugų sutartis, sudaroma naudojant tik ryšio priemones (vieną ar kelias).“

2. Pakeisti 2 straipsnio 10 dalį ir ją išdėstyti taip:

„10. **Patvarioji laikmena** – priemonė, kuri leidžia vartotojui ar pardavėjui, paslaugų teikėjui saugoti asmeniškai jam skirtą informaciją taip, kad informacija tam tikrą laiką būtų prieinama ir kad saugomą informaciją būtų galima atkurti nepakitusia.“

3. Pakeisti 2 straipsnio 11 dalį ir ją išdėstyti taip:

„11. **Pradinė nuotolinė finansinių paslaugų sutartis** (toliau – pradinė nuotolinė sutartis) – nuotolinė finansinių paslaugų sutartis, neapimanti ateityje atlikimų to paties pobūdžio viena po kitos einančių arba atskirų operacijų.“

4. Pripažinti netekusia galios 2 straipsnio 26 dalį.

3 straipsnis. Aštuntojo skirsnio pakeitimas

Pakeisti aštuntąjį skirsnį ir jį išdėstyti taip:

„AŠTUNTASIS SKIRSNIS

NUOTOLINIŲ SUTARČIŲ YPATUMAI

36 straipsnis. Taikymo sritis ir draudimas atsisakyti vartotojų teisių

1. Šio skirsnio nuostatos taikomos santykiams, kylantiems dėl finansinių paslaugų teikėjo ir vartotojo sudaromų nuotolinių sutarčių.

2. Kartu su šio skirsnio reikalavimais nuotolinėms sutartims taikomos Civilinio kodekso 6.228¹, 6.228², 6.228⁴ straipsnių, 6.228⁵ straipsnio 3 ir 5 dalių, 6.228⁷ straipsnio 6 dalies, 6.228⁸ straipsnio 5 dalies, 6.228¹⁰ straipsnio 11–16 dalių, 6.228¹⁶ straipsnio ir Mokėjimų įstatymo 11 straipsnio 4 dalies nuostatos.

3. Kai nuotolinę sutartį sudaro pradinė nuotolinė sutartis, kurią sudarius per tam tikrą laikotarpį atliekamos to paties pobūdžio viena po kitos einančios ar atskiros finansinių operacijų grupės, šio skirsnio ir kitos šio straipsnio 2 dalyje nurodytos nuostatos, išskyrus Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 5 dalį, ir šio įstatymo 40 straipsnio 1, 9, 11 ir 12 dalių nuostatos taikomos tik pradinei nuotolinei sutarčiai, o sudarius šią nuotolinę sutartį ateityje atlikimoms to paties pobūdžio viena po kitos einančioms ar atskiroms finansinių operacijų grupėms nurodytos nuostatos netaikomos.

4. Kai pradinė nuotolinė sutartis nesudaroma, tačiau tos pačios nuotolinės sutarties šalys vėliau atlieka to paties pobūdžio vieną po kitos einančias ar atskiras finansines operacijas, šio

įstatymo 37 ir 39 straipsniai taikomi tik pirmajai operacijai. Tačiau jeigu ilgiau negu vienus metus to paties pobūdžio operacija neatliekama, kita operacija laikoma pirmąja finansinės operacijos grupės operacija ir jai taikomi šio įstatymo 37 ir 39 straipsniuose nustatyti reikalavimai.

5. Vartotojai negali atsisakyti šiame skirsnyje jiems nustatytų teisių.

6. Jeigu Europos Sąjungos teisės aktuose ar kituose Europos Sąjungos teisės aktus įgyvendinančiuose įstatymuose nustatytos kitokios, negu nustatyta šiame įstatyme, nuotolines sutartis reglamentuojančios normos, šis įstatymas taikomas tiek, kiek nurodyti kiti įstatymai ar Europos Sąjungos teisės aktai nenustato kitaip.

37 straipsnis. Informacijos teikimas vartotojui sudarant nuotolinę sutartį ir įrodinėjimo pareiga

1. Finansinių paslaugų teikėjas pakankamai iš anksto iki nuotolinės sutarties sudarymo privalo aiškiai ir suprantamai pateikti vartotojui šią informaciją:

1) finansinių paslaugų teikėjo pavadinimą, duomenis apie finansinių paslaugų teikėjo pagrindinę komercinę veiklą ir, jeigu taikoma, finansinių paslaugų teikėjo, kurio vardu jis veikia, pavadinimą ir pagrindinę komercinę veiklą;

2) finansinių paslaugų teikėjo ar finansinių paslaugų teikėjo, kurio vardu jis veikia, buveinės adresą, telefono ryšio numerį, elektroninio pašto adresą ar kitus elektroninių ryšių duomenis, kurie leidžia vartotojui greitai susisiekti su finansinių paslaugų teikėju, veiksmingai su juo bendrauti ir išsaugoti susirašinėjimą su finansinių paslaugų teikėju patvariojoje laikmenoje;

3) kontaktinius duomenis, kuriais vartotojas gali teikti skundus finansinių paslaugų teikėjui ir, jeigu taikoma, finansinių paslaugų teikėjui, kurio vardu jis veikia;

4) kai finansinių paslaugų teikėjas yra juridinis asmuo, Juridinių asmenų registro suteiktą juridinio asmens kodą;

5) jeigu finansinių paslaugų teikėjo veiklai būtina licencija ir (ar) leidimas, – finansinių paslaugų teikėjo priežiūros instituciją, buveinės adresą, telefono ryšio numerį, elektroninio pašto, interneto svetainės adresus;

6) finansinės paslaugos pagrindinių savybių apibūdinimą;

7) kainą, įskaitant visas per finansinių paslaugų teikėją mokamas įmokas, rinkliavas ir išlaidas bei mokėjimus, o jeigu negalima nurodyti tikslios kainos, jos apskaičiavimo pavyzdį, pagal kurį vartotojas kainą gali patikrinti;

8) jeigu taikoma, informaciją apie pavėluotų ar neįvykdytų mokėjimų pasekmes;

9) jeigu taikoma, informaciją, kad kaina buvo individualizuota, taikant automatizuotą sprendimų priėmimą;

10) jeigu taikoma, informaciją apie tai, kad finansinė paslauga susijusi su sandoriais, ypač rizikingais dėl specifinių ypatybių ar atliekinų operacijų, arba kad finansinės paslaugos kaina susijusi su finansų rinkos svyravimais, kurių finansinės paslaugos teikėjas nekontroliuoja, ir informaciją, kad ankstesni rezultatai nėra būsimų rezultatų rodikliai;

11) informaciją apie tai, kad gali būti papildomų mokėjimų ir (ar) išlaidų, nesusijusių su finansinių paslaugų teikėju;

12) laikotarpį, kurį pasiūlyme pateikta informacija galioja;

13) finansinės paslaugos apmokėjimo ir teikimo tvarką;

14) vartotojui tenkančias papildomas naudojimosi ryšio priemonėmis išlaidas, jeigu tokios papildomos išlaidos skaičiuojamos;

15) informaciją apie aplinkosaugos ar socialinius tikslus, kurių siekiama finansine paslauga, jeigu į finansinės paslaugos investavimo strategiją įtraukti aplinkosaugos ir socialiniai veiksniai;

16) vartotojo teisę atsisakyti nuotolinės sutarties ir šios teisės įgyvendinimo tvarką, įskaitant informaciją apie nuotolinės sutarties atsisakymo terminą, įmokas, kurias vartotojui gali reikėti sumokėti, nepasinaudojimo šia teise pasekmes, arba kad nėra teisės atsisakyti nuotolinės sutarties;

17) trumpiausią nuotolinės sutarties galiojimo terminą, jeigu finansinių paslaugų teikimas yra nevienkartinis;

18) informaciją apie šalių teises nutraukti nuotolinę sutartį prieš terminą arba vienašališkai, įskaitant nuotolinėje sutartyje nustatomas netesybas;

19) praktinius nurodymus, susijusius su teise atsisakyti nuotolinės sutarties pagal šio įstatymo 38 straipsnio 1–3 dalis, įskaitant finansinių paslaugų teikėjo telefono ryšio numerį, elektroninio pašto adresą arba kitas ryšio priemones, kuriomis turėtų būti siunčiamas pranešimas apie nuotolinės sutarties atsisakymą. Kai nuotolinė sutartis sudaroma naudojantis elektronine sąsaja, kaip ji apibrėžta 2022 m. spalio 19 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente [\(ES\) 2022/2065](#) dėl bendrosios skaitmeninių paslaugų rinkos, kuriuo iš dalies keičiama Direktyva [2000/31/EB](#), turi būti nurodoma informacija apie nuotolinės sutarties atsisakymo funkciją, nustatytą Civilinio kodekso 6.228¹⁰ straipsnio 11–15 dalyse, ir jos pateikimo vietą;

20) nuotolinei sutarčiai taikomą teisę ir (ar) bylos teisingumą;

21) kokia kalba ar kalbomis pateikiama informacija apie nuotolinės sutarties sąlygas, šiame straipsnyje nurodyta informacija, taip pat kokia kalba ar kalbomis finansinių paslaugų teikėjas, sutinkant vartotojui, įsipareigoja palaikyti ryšius šios nuotolinės sutarties galiojimo metu;

22) jeigu taikoma, galimybę pasinaudoti vartojimo ginčų neteisminio sprendimo procedūra ir pasinaudojimo tokia procedūra tvarką;

23) draudimo (garantinius) fondus ar kitą kompensavimo tvarką, nenumatytą Lietuvos Respublikos indėlių ir įsipareigojimų investuotojams draudimo įstatyme.

2. Iki nuotolinės sutarties sudarymo vartotojas turi gauti šio straipsnio 1 dalyje nurodytą lengvai skaitomą informaciją patvariojoje laikmenoje. Ši informacija, gavus prašymą, pateikiama asmenims su negalia, įskaitant asmenis su regos negalia, jiems tinkamu ir prieinamu formatu vadovaujantis Lietuvos Respublikos asmens su negalia teisių apsaugos pagrindų įstatyme įtvirtintais prieinamais bendravimo būdais.

3. Kai šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija pateikiama likus mažiau negu vienai dienai iki nuotolinės sutarties sudarymo dienos, finansinių paslaugų teikėjas ne vėliau negu per 7 dienas nuo nuotolinės sutarties sudarymo dienos turi patvariojoje laikmenoje pateikti vartotojui priminimą apie jo teisę atsisakyti nuotolinės sutarties, vadovaujantis šio įstatymo 38 straipsniu, ir šios teisės įgyvendinimo tvarką.

4. Jeigu kalbama balso telefonijos ryšiu, pokalbio su vartotoju pradžioje turi būti nurodomas finansinių paslaugų teikėjo pavadinimas ir nurodomas skambučio komercinis tikslas. Taip pat vartotojas informuojamas, kai pokalbis balso telefonijos ryšiu įrašomas ar gali būti įrašomas.

5. Jeigu kalbama balso telefonijos ryšiu, kai vartotojas aiškiai pareiškia savo sutikimą, iki nuotolinės sutarties sudarymo finansinių paslaugų teikėjas gali pateikti vartotojui tik šio straipsnio 1 dalies 1, 6, 7, 11 ir 16 punktuose nurodytą informaciją. Tokiu atveju finansinių paslaugų teikėjas vartotoją informuoja apie likusios šio straipsnio 1 dalyje nurodytos informacijos prieinamumą ir nurodo, kokio pobūdžio ta informacija yra. Ši informacija pateikiama vartotojui patvariojoje laikmenoje iš karto sudarius nuotolinę sutartį.

6. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytą informaciją teikiant elektroninėmis priemonėmis, ši informacija, išskyrus šio straipsnio 1 dalies 1, 6, 7, 11 ir 16 punktuose nurodytą informaciją, gali būti pateikta sluoksninio išdėstymo metodu, kai tam tikra informacija laikoma pagrindine ir aiškiai matoma pirmame sluoksnyje, o kita informacija pateikiama papildomuose sluoksniuose. Kai informacija pateikta sluoksninio išdėstymo metodu, turi būti sudaryta galimybė ją peržiūrėti, išsaugoti ir atspausdinti kaip vieną dokumentą. Tokiu atveju finansinių paslaugų teikėjas turi užtikrinti, kad visa šio straipsnio 1 dalyje nurodyta informacija būtų pateikta vartotojui iki nuotolinės sutarties sudarymo dienos.

7. Pareiga įrodyti, kad informacija buvo pateikta vartotojui pagal šio straipsnio reikalavimus, kad vartotojas išreiškė savo valią sudaryti nuotolinę sutartį ir kad nuotolinė sutartis vykdoma tinkamai, tenka finansinių paslaugų teikėjui.

8. Jeigu Europos Sąjungos teisės aktuose ar kituose Europos Sąjungos teisės aktus įgyvendinančiuose įstatymuose, reglamentuojančiuose konkrečias finansines paslaugas, nustatytos taisyklės dėl vartotojui teikiamos informacijos iki finansinių paslaugų sutarties sudarymo dienos, taikomos nurodytų kitų įstatymų ar Europos Sąjungos teisės aktų nuostatos, išskyrus atvejus, kai

nurodytuose kituose įstatymuose ar Europos Sąjungos teisės aktuose nustatyta kitaip. Jeigu nurodytuose kituose įstatymuose ar Europos Sąjungos teisės aktuose nėra nuostatų, susijusių su informacija dėl vartotojo teisės atsisakyti finansinių paslaugų sutarties, finansinių paslaugų teikėjas turi vartotoją informuoti apie tokios teisės buvimą ar nebuvimą, kaip nustatyta šio straipsnio 1 dalies 16 punkte.

38 straipsnis. Vartotojo teisė atsisakyti nuotolinės sutarties

1. Vartotojas turi teisę be jokių sankcijų ir nenurodydamas priežasties atsisakyti nuotolinės sutarties per 14 dienų, o nuotolinės pensijų kaupimo sutarties – per 30 dienų nuo šio straipsnio 2 dalyje nurodytos dienos.

2. Šio straipsnio 1 dalyje nurodytas terminas pradedamas skaičiuoti:

1) nuotolinės sutarties sudarymo dieną;

2) dieną, kai vartotojas gauna nuotolinės sutarties sąlygas ir informaciją pagal šio įstatymo 37 straipsnį, jeigu ta diena yra vėlesnė negu šios dalies 1 punkte nurodyta data.

3. Jeigu vartotojas negavo nuotolinės sutarties sąlygų ir informacijos pagal šio įstatymo 37 straipsnį, nuotolinės sutarties atsisakymo terminas baigiasi praėjus 12 mėnesių ir 14 dienų nuo nuotolinės sutarties sudarymo dienos. Kai vartotojui nebuvo pateikta informacija apie jo teisę atsisakyti nuotolinės sutarties pagal šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalies 16 punktą, vartotojo teisės atsisakyti nuotolinės sutarties įgyvendinimas yra neterminuotas.

4. Šiame straipsnyje nustatytą vartotojo teisę atsisakyti nuotolinės sutarties draudžiama suvaržyti papildomais įpareigojimais, įmokomis arba bet koku kitu būdu ją apriboti ar panaikinti, išskyrus šiame straipsnyje numatytus atvejus.

5. Šio straipsnio 1 dalyje nustatyta vartotojo teisė atsisakyti nuotolinės sutarties netaikoma šioms nuotolinėms sutartims:

1) nuotolinėms sutartims dėl finansinių paslaugų, kurių kaina susijusi su finansų rinkos svyravimais, kurie gali būti per nustatytą nuotolinės sutarties atsisakymo terminą ir kurių nekontroliuoja finansinių paslaugų teikėjas. Minėtos finansinės paslaugos – paslaugos, susijusios su valiutos keitimu, pinigų rinkos priemonėmis, perleidžiamaisiais vertybiniais popieriais, kolektyvinio investavimo subjektų investiciniais vienetais, ateities finansiniais sandoriais, įskaitant ekvivalenčias atsiskaitymo grynaisiais pinigais priemones, išankstiniais palūkanų normos sandoriais, apsikeitimo palūkanų normomis, valiuta ir nuosavybės vertybiniais popieriais sandoriais, pasirinkimo sandoriais įsigyti ir perleisti bet kokias šiame punkte nurodytas finansines priemones, įskaitant ekvivalenčias atsiskaitymo grynaisiais pinigais priemones (ši kategorija apima valiutos ir palūkanų normų pasirinkimo sandorius);

2) nuotolinėms kelionių ir bagažo draudimo sutartims ar panašioms nuotolinėms draudimo sutartims, kurių galiojimo terminas trumpesnis negu vienas mėnuo;

3) nuotolinėms sutartims, kurias vartotojo aiškiu prašymu abi šalys yra visiškai įvykdžiusios nepasibaigus sutarties atsisakymo terminui.

6. Vartotojas, norintis pasinaudoti teise atsisakyti nuotolinės sutarties, iki nuotolinės sutarties atsisakymo termino pabaigos turi finansinių paslaugų teikėjui išsiųsti pranešimą apie sutarties atsisakymą.

7. Vartotojui įgyvendinus teisę atsisakyti nuotolinės sutarties, su nuotoline sutartimi susijusios papildomos sutartys, pagal kurias finansinių paslaugų teikėjas ar kitas asmuo vartotojui teikia susijusias papildomas paslaugas, vartotojui tampa nebeprivalomos vykdyti. Vartotojas gali atsisakyti papildomos sutarties be jokių išlaidų vartotojui.

8. Finansinių paslaugų teikėjas nuotolinę sutartį, kol nepasibaigęs numatytas jos atsisakymo terminas, gali pradėti vykdyti tik aiškiu vartotojo prašymu.

9. Kai vartotojas pasinaudoja teise atsisakyti nuotolinės sutarties, jis nedelsdamas sumoka už faktiškai jam pagal šią sutartį finansinių paslaugų teikėjo suteiktą finansinę paslaugą. Mokėtina suma negali viršyti sumos, kuri yra proporcinga suteiktos finansinės paslaugos apimčiai, palyginti su visa nuotolinės sutarties apimtimi, ir neturi būti tokio dydžio, kad būtų laikoma sankcija.

10. Vartotojas už faktiškai suteiktą finansinę paslaugą pagal šio straipsnio 9 dalį moka, jeigu jis buvo tinkamai informuotas apie teisę atsisakyti nuotolinės sutarties pagal šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalies 16 punktą. Faktą, kad vartotojas buvo tinkamai informuotas, turi įrodyti finansinių paslaugų teikėjas. Finansinių paslaugų teikėjas negali reikalauti už suteiktą finansinę paslaugą mokėti, jeigu jis be išankstinio vartotojo prašymo pradėjo vykdyti nuotolinę sutartį nepasibaigus šio straipsnio 1 ar 3 dalyje nustatytam nuotolinės sutarties atsisakymo terminui.

11. Finansinių paslaugų teikėjas nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 30 dienų nuo pranešimo apie nuotolinės sutarties atsisakymą gavimo dienos grąžina vartotojui pagal šią sutartį gautas sumas, išskyrus nurodytas šio straipsnio 9 dalyje. Vartotojas, atsisakęs nuotolinės sutarties pagal šio straipsnio 1 ar 3 dalį, nepagrįstai nedelsdamas ir ne vėliau kaip per 30 dienų nuo pranešimo apie nuotolinės sutarties atsisakymą išsiuntimo dienos grąžina finansinių paslaugų teikėjui pagal šią sutartį gautas sumas.

12. Jeigu Europos Sąjungos teisės aktuose ar kituose Europos Sąjungos teisės aktus įgyvendinančiuose įstatymuose, reglamentuojančiuose konkrečias finansines paslaugas, nustatomos taisyklės dėl teisės atsisakyti sutarties arba numatyta šios teisės alternatyva – apsisprendimo laikotarpis arba kitokia alternatyva, taikomos nurodytų kitų įstatymų ar Europos Sąjungos teisės aktų nuostatos, išskyrus atvejus, kai nurodytuose kituose įstatymuose ar Europos Sąjungos teisės aktuose nustatyta kitaip.

39 straipsnis. Vartotojo teisė gauti tinkamus paaiškinimus

1. Prieš sudarant nuotolinę sutartį, finansinių paslaugų teikėjas privalo neatlygintinai, vartotojo pasirinkimu žodžiu arba raštu popieriuje ar kitoje patvariojoje laikmenoje pateikti vartotojui tinkamus paaiškinimus apie siūlomos nuotolinės sutarties sąlygas ir papildomas paslaugas, kad šis galėtų įvertinti, ar siūloma nuotolinė sutartis ir papildomos paslaugos atitinka jo poreikius ir finansinę padėtį. Paaiškinimai apima:

- 1) ikisutartinę informaciją pagal šio įstatymo 37 straipsnį;
- 2) esminių siūlomos nuotolinės sutarties savybių, įskaitant galimas papildomas paslaugas, paaiškinimus;
- 3) konkretaus poveikio, kurį siūloma nuotolinė sutartis gali daryti vartotojui, paaiškinimus, įskaitant, jeigu taikoma, mokėjimų pagal sutartį nevykdymo ar vėlavimo vykdyti pasekmes.

2. Jeigu finansinių paslaugų teikėjas naudoja internetines priemones, jis, gavęs vartotojo prašymą dėl žmogaus pagalbos suteikimo, turi užtikrinti iki nuotolinės sutarties sudarymo, o pagrįstais atvejais, tokiais kaip atnaujinant nuotolinę sutartį, kai vartotojui kyla didelių sunkumų ar kai reikalingas detalesnis nuotolinės sutarties sąlygų paaiškinimas, ir sudarius šią nuotolinę sutartį žmogaus pagalbos suteikimą vartotojui. Žmogaus pagalba turi būti užtikrinta ta pačia kalba, kuria buvo pateikta ikisutartinė informacija, nurodyta šio įstatymo 37 straipsnio 1 dalyje.

3. Pareiga įrodyti, kad tinkami paaiškinimai buvo pateikti vartotojui pagal šio straipsnio reikalavimus, tenka finansinių paslaugų teikėjui.

4. Jeigu Europos Sąjungos teisės aktuose ar kituose Europos Sąjungos teisės aktus įgyvendinančiuose įstatymuose, reglamentuojančiuose konkrečias finansines paslaugas, nustatomos taisyklės dėl tinkamų paaiškinimų teikimo, taikomos nurodytų kitų įstatymų ar Europos Sąjungos teisės aktų nuostatos, išskyrus atvejus, kai nurodytuose kituose įstatymuose ar Europos Sąjungos teisės aktuose nustatyta kitaip.

39¹ straipsnis. Papildoma vartotojų apsauga dėl elektroninių sąsajų

Draudžiama finansinių paslaugų teikėjams kurti ir naudoti elektronines sąsajas, kaip jos apibrėžtos Reglamente ([ES](#)) [2022/2065](#), kurios naudojamos nuotolinėms sutartims sudaryti, taip, kad vartotojai būtų apgaunami, jais būtų manipuluojama arba būtų kitaip iškraipomas ar susilpninamas jų gebėjimas priimti laisvus ir informuotus sprendimus. Naudojant elektronines sąsajas, draudžiama:

- 1) labiau pabrėžti tam tikrus pasirinkimus, kai prašoma, kad vartotojas priimtų sprendimą;
- 2) pakartotinai prašyti vartotojo atlikti pasirinkimo veiksmus, kai vartotojas jau yra juos atlikęs, ypač pateikiant iškylančiuosius langus;

3) naudoti tokią finansinės paslaugos atsisakymo procedūrą, kuri būtų sudėtingesnė negu paslaugos užsakymas.“

4 straipsnis. 40 straipsnio pakeitimas

1. Pakeisti 40 straipsnio 1 dalį ir ją išdėstyti taip:

„1. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Reglamento [\(ES\) 2018/302](#) 3, 4 straipsniuose ir 5 straipsnio 1 ir 2 dalyse, Reglamento [\(ES\) 2017/1128](#) 3 straipsnyje, Civilinio kodekso 6.228⁵ straipsnio 3 ir 5 dalyse, 6.228⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.228⁷ straipsnio 1 ir 6 dalyse, 6.228⁸ straipsnio 2–6 dalyse, 6.228⁹ straipsnio 4 ir 5 dalyse, 6.228¹⁰ straipsnio 1, 9–14 dalyse, 6.228¹¹ straipsnio 2, 6–12 dalyse, 6.228¹² straipsnio 4 ir 7 dalyse, 6.228¹⁶ straipsnio 1 dalyje, 6.228²⁰ straipsnio 2 ir 3 dalyse, 6.228²³ straipsnio 11, 12 ir 13 dalyse, 6.353 straipsnio 8 dalyje, 6.359, 6.359¹ straipsniuose, 6.364 straipsnio 1 ir 2 dalyse, 6.369 straipsnio 3, 7–13 dalyse, 6.370 straipsnio 4–9 dalyse, taip pat šio įstatymo 6¹ ir 44¹ straipsniuose nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą verslininkui gali skirti nuo penkių šimtų iki penkių tūkstančių eurų baudą. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už Reglamento [\(ES\) Nr. 524/2013](#) 14 straipsnyje, šio įstatymo 5 straipsnio 3, 4 ir 5 dalyse, 21 straipsnio 2 ir 3 dalyse nurodytų reikalavimų nesilaikymą verslininkui gali skirti nuo dviejų šimtų penkiasdešimt iki dviejų tūkstančių penkių šimtų eurų baudą.“

2. Pakeisti 40 straipsnio 9 dalį ir ją išdėstyti taip:

„9. Lietuvos bankas prižiūri, kaip Lietuvos banko įstatymo 42 straipsnio 1 dalyje nurodyti prižiūrimi finansų rinkos dalyviai laikosi šio įstatymo aštuntojo skirsnio nuostatų, ir už šio įstatymo 37 straipsnio 1–7 dalyse, 38 straipsnio 1–4 ir 6–11 dalyse, 39 straipsnio 1–3 dalyse ir 39¹ straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą taiko prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams poveikio priemonės ir duoda privalomus nurodymus, vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių vykdymo priežiūra priskirta Lietuvos bankui. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba už šio įstatymo 37 straipsnio 1–7 dalyse, 38 straipsnio 1–4 ir 6–11 dalyse, 39 straipsnio 1–3 dalyse ir 39¹ straipsnyje nurodytų reikalavimų (draudimų) nesilaikymą kitiems verslininkams gali skirti nuo penkių šimtų iki penkių tūkstančių eurų baudą.“

3. Pakeisti 40 straipsnio 11 dalį ir ją išdėstyti taip:

„11. Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba Reglamento [\(ES\) 2017/2394](#) 21 straipsnyje nustatytais atvejais už šio straipsnio 1, 2 ir (ar) 9 dalyse nurodytą pažeidimą, kuris yra plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, kaip jie apibrėžti šiame reglamente, verslininkui, atsakingam už šį plačiai paplitusį pažeidimą ar Sąjungos mastu plačiai paplitusį pažeidimą (už šio straipsnio 9 dalyje nurodytą pažeidimą – tik kitam verslininkui, kuris nėra Lietuvos banko prižiūrimas finansų rinkos dalyvis), gali skirti iki 4 procentų jo metinių pajamų praėjusiais finansiniais metais atitinkamoje valstybėje narėje ar valstybėse narėse dydžio baudą. Jeigu verslininkas nepateikia informacijos apie savo metines pajamas, jam gali būti skiriama iki dviejų milijonų eurų bauda. Skiriamos baudos dydis nustatomas Vyriausybės nustatyta tvarka, atsižvelgiant į pažeidimo pobūdį, sunkumą, mastą, trukmę, verslininko gautą finansinę naudą ar išvengtus nuostolius, ankstesnius verslininko padarytus teisės aktų, reglamentuojančių vartotojų teisių apsaugą, pažeidimus, atsakomybę lengvinančias ar sunkinančias aplinkybes.“

4. Papildyti 40 straipsnį 12 dalimi:

„12. Lietuvos bankas Reglamento [\(ES\) 2017/2394](#) 21 straipsnyje nustatytais atvejais už šio straipsnio 9 dalyje nurodytą pažeidimą, kuris yra plačiai paplitęs pažeidimas ar Sąjungos mastu plačiai paplitęs pažeidimas, kaip jie apibrėžti šiame reglamente, taiko prižiūrimiems finansų rinkos dalyviams poveikio priemonės ir duoda privalomus nurodymus vadovaudamasis Lietuvos banko įstatymu ir kitais finansų rinką reglamentuojančiais teisės aktais, kurių vykdymo priežiūra priskirta Lietuvos bankui.“

5 straipsnis. Įstatymo priedo pakeitimas

1. Pripažinti netekusiu galios Įstatymo priedo 1 punktą.

2. Pakeisti Įstatymo priedo 4 punktą ir jį išdėstyti taip:

„4. 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [2011/83/ES](#) dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva [93/13/EEB](#) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [1999/44/EB](#) bei panaikinamos Tarybos direktyva [85/577/EEB](#) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [97/7/EB](#), su paskutiniais pakeitimais, padarytais 2023 m. lapkričio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [\(ES\) 2023/2673](#).“

6 straipsnis. Įstatymo įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis įstatymas įsigalioja 2026 m. birželio 19 d.
2. Nuo šio įstatymo įsigaliojimo dienos Lietuvos Respublikos įstatymuose ir kituose teisės aktuose pateiktos nuorodos į 2002 m. rugsėjo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą [2002/65/EB](#) dėl nuotolinės prekybos vartotojams skirtomis finansinėmis paslaugomis ir iš dalies keičiančią Tarybos direktyvą [90/619/EEB](#) ir Direktyvas [97/7/EB](#) ir [98/27/EB](#) su visais pakeitimais laikomos nuorodomis į 2011 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą [2011/83/ES](#) dėl vartotojų teisių, kuria iš dalies keičiamos Tarybos direktyva [93/13/EEB](#) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [1999/44/EB](#) bei panaikinamos Tarybos direktyva [85/577/EEB](#) ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyva [97/7/EB](#), su visais pakeitimais.
3. Šis įstatymas netaikomas iki 2026 m. birželio 18 d. sudarytoms nuotolinėms finansinių paslaugų sutartims.
4. Iki 2026 m. birželio 18 d. pradėtos, bet nebaigtos vykdyti nuotolinių finansinių paslaugų sutarčių sudarymo procedūros bei pradėtos, bet nebaigtos vykdyti poveikio priemonių taikymo ir privalomų nurodymų davimo procedūros baigiamos vadovaujantis iki 2026 m. birželio 18 d. galiojusio teisinio reguliavimo nuostatomis.

Skelbiu šį Lietuvos Respublikos Seimo priimtą įstatymą.

Respublikos Prezidentas